

Nagyböjt 4. vasárnapja 2012

Bevezetés

A mai evangéliumi szakaszban szereplő Nikodémusz hallatlanul rokonszenves számomra. Magasan képzett, nagytekintélyű vezető. Gondolkodó ember lévén, bátorságot vesz magának, de óvatos, védi biztonságát, és éjnek idején keresi fel, megcsodált kortársát, Jézus Krisztust. Jól szemlélteti viselkedése a kommunista diktatúra idejében élt, s ma is élő hívő értelmiség óvatos magatartását, akik így kényszerültek gondolkodni és cselekedni, mint ő. Távolabbi templomba járok, csak meg ne tudják, hogy templombajáró vagyok. Megkereszteltetem gyermekemet, de titokban, és így tovább. Hála Istennek, elmúltak ezek az idők és mi még mindig óvatosak vagyunk, vagy ma már bátrabbak? Bátoraké a jövő! Vizsgáljuk meg lelkiismeretünket.

Kirie litánia

Urunk, Jézus Krisztus! Bocsd meg, hogy oly gyakran vagyunk félénkek hitünk megvallásában. Uram irgalmazz!

Urunk, Jézus Krisztus! Add, hogy mindig bátran megvalljuk hitünket. Krisztus kegyelmezz!

Urunk, Jézus Krisztus! Add, hogy mindig bizalommal tekintsünk föl a keresztre. Uram irgalmazz!

Evangelium után

Ki volt ez az imént felolvasott evangélium szereplő Nikodémus? Görögből magyarra fordítva „a néppel Győző.” A farizeusok közé tartozó tekintélyes zsidó vezető Jeruzsálemben. A főtanács tagja. – Amint hallottuk: Jézus nyilvános működé-

sének elején, éjnek idején kereste föl Jézust, akiben csodái alapján egyelőre Isten küldöttét ismerte föl. Mély teológiai kérdésekről beszélgettek Jézussal. Az újjászületésről, a keresetségről, Isten megváltó szeretetéről, saját kereszthaláláról.(Jn 3,1-21).

Amikor a főtanács, mint hamis prófétát el akarta fogatni Jézust, Nikodémusz a jogszerűsége emlékeztette tanácsostársait: „Elítél-e a törvényünk valakit anélkül, hogy meghallgatták volna és meggyőződtek volna róla, mit tett?” (Jn 7,51) - Miatán Jézus meghalt a kereszten, Nikodémusz hozta az illatszereket, és Arimateai Józseffel ketten levették Jézus testét, gyolcsba göngyölték és József újonnan vájt sírjába eltemették. E temetés miatt nem vehettek részt a húsvéti vacsorán, mert tisztátalanná váltak, de tettük, nemcsak az irgalmassággyakorlása, hanem hitvallás volt a Názáreti Jézus, a Krisztus mellett (19,38-42). Bátor, derék férfiak voltak! Nikodémusz Michelangelo faragta Firenzei szobrát nem tudom elfelejteni soha.

Visszatérve a Jézus és Nikodémusz között kialakult mély és tartalmas beszélgetéshez Abból ahogyan Nikodémus indítja a beszélgetést, jól látszik, alaposan átgondolta, hogy Krisztust úgy szólítja meg, hogy a beszélgetésükhöz bizalmi légkört teremtsen. Elismerte, hogy Jézus Istentől jött tanító, mert egyébként nem tudna ilyen jeleket tenni, csak ha vele van az Isten.

Jézus, Nikodémuszban felismerte az igazságkereső embert, ezért az üdvösséget érintő téma közepébe vágva válaszolt neki. Az Úr Jézus

azért, hogy közérthető legyen a tanítása egy mindenki által ismert eseményt, a választott nép pusztai vándorlását használja fel hasonlatként.

A pusztában vándorlók, ezernyi veszély között haladtak, de Isten Mózes által látható módon a segítségükre sietett. Amikor kígyók támadtak rájuk Mózes, Isten parancsára rézkígyót készített, aki feltekintett a rézkígyóra az megmenekült. Aki csak a földre nézett, aki csak a veszélyeket látta, az elveszett, mert szem elől tévesztette a szabadulás lehetőségét.

Erre épült az Úr Jézus jövendölése, hogy amint Mózes felemelte a kígyót a pusztában, úgy emelik fel őt is a kereszten. Számunkra érthető a hasonlat, aki felnéz, Jézus keresztségére megmenekül, azonban Nikodémusz a húsvéti események előtt még nem érthette. Ezért Jézus, nagy türelemmel, lépésről lépésre vezette tovább, a teljesebb megértés felé. Elhangzik az evangélium legszebb gyöngyszeme?

„Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy aki benne hisz el ne vesszen. Mert nem azért küldte az Isten az ő Fiát a világra, hogy elítélje a világot, hanem, hogy üdvözüljön a világ általa.

”
Egész pontosan nem tudjuk, hogy Nikodémusz mennyit értett meg ebből a tanításból, de sejtjük, hogy a föltámadása után már mindent, s teljesen. Ez készíthette arra, hogy elmondja János evangélistának Jézussal történt első beszélgetését.

Számunkra nem ez a legfontosabb, hanem hogy önmagunk számá-

ra megfelelő tanulságokat vonjunk le, mert nekünk is szól az evangélium.

Ha nehéznek tűnik az evangélista fejtegetése, a második olvasmányban hallott páli gondolat segíthet a jobb megértésben. E szerint: „A végtelenül irgalmas Isten azzal mutatta meg nagy szeretetét irántunk, hogy Krisztussal életre keltett minket is, bűneink miatt halottakat.”

Isten irántunk való szeretete mindent megelőz, ebből fakad a mi hitünk, innen forraszik az erőnk a jócselekedetekhez. Az Írás szavai szerint: „Isten, Krisztus Jézusban jótettekre teremtett minket.”

A szentatya XVI Benedek pápa példája mutatja, hogy milyen nagy a hit ereje. Az afrikai látogatása alkalmával is bátran felemelte szavát a szegények érdekében. Minden körülményben védi a keresztény értékeket. Világos és közérthető tanítást nyújt nehéz kérdésekben, még akkor is, ha a világ mást szeretne hallani, vagy éppen ellenkezik vele.

Most a nagyöjtben, legyen számunkra is fontos, hogy Krisztus keresztségéhez csatlakozzunk a vasárnapi szentmisében, a keresztút-, rózsafüzér végzésével, egy-egy templomlátogatással.

Legyenek hitből fakadó cselekedeteink, olyan látható jelek, amelyek világosan mutatják életünk irányultságát. Tekintsünk fel Jézus keresztségére és kérjünk erőt, kegyelmet egyéni és közösségi keresztény életünkre. Mert mindaz, aki feltekint a Fölfeszítettre, megmenekül.

Amen.

F. F.